

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Tak til ordføreren. Og så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har jo allerede interventeret en enkelt gang i debatten og skal derfor gøre det meget kort.

Tak for den positive modtagelse af lovforslaget. Jeg kan jo konstatere på debatten, at positiviteten jo i virkeligheden nu er udtalt større, end den var, da vi forhandlede den her økonomiramme i sin tid.

Jeg skal bare udtrykke en stor glæde over, at engagementet og ejerskabet til tanken om at kunne give det her tilbageholdelsestilbud nu er så massivt, at man næsten ikke synes, at det, vi i sin tid aftalte vi skulle foreslå, er tilstrækkeligt. Bedre kan man vel ikke ønske det, når en tanke er sået og skabt i fællesskab.

Så jeg forudser jo en hurtig behandling og ser frem til, at det her lovforslag vedtages, og vil i øvrigt gerne på vegne af regeringen give et tilsagn om, at det her jo er et område, vi skal følge.

Der er jo ingen tvivl om, at når vi nu skaber denne hjemmel – det var jo sådan set grundlæggende den, der manglede – til at kommunerne kan udvikle de her tilbud, hvor man har frivillig tvangstilbageholdelse, så er det jo, fordi vi har en ambition om, at det skal bruges. Det tror jeg nu også kommer til at ske, fordi der følger penge med. Sådan er det jo med de fire gange 5 mio. kr.; de kommer jo kun i spil, hvis der er nogen, der vil lave de her tilbud.

Kl. 16.50

Så jeg er optimistisk med hensyn til, at der kommer sådan nogle tilbud op at stå. Skulle det mod forventning ikke ske, jamen så er der en ny politisk situation, som man siger, og så må vi forholde os til den, ligesom vi også må forholde os til erfaringerne fra de her forsøg, i takt med at de løber ind. Jeg vil bestemt ikke stå og afvise, at det på et tidspunkt kan være relevant at rulle det her ud som et behandlingstilbud, der skal gives for den gravide, der efterspørger det. Det er tiden bare ikke moden til endnu, jf. også hvad der er sagt om, at vi endnu ved for lidt om, hvilke erfaringer man kan høste.

Jeg tror, det er en god idé at holde sig til det, vi har aftalt i fællesskab, nemlig at der nu er tilvejebragt noget økonomi, der kan komme nogle tilbud op at stå, man kan indhøste nogle erfaringer, og hvis de så giver anledning til, at man skal gå et skridt videre, kan man jo gøre det på det

tidspunkt. Jeg forstår i hvert fald, at alle nu er enige om, at vi har fat i noget her, der er vigtigt.

Tak for debatten. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen og stiller mig selvfølgelig til rådighed for den, sådan at vi så hurtigt som muligt kan få vedtaget dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

I lovforslaget er der nævnt, at den enkelte tilbageholdelse ikke kan vare mere end 14 dage, og at den samlede tilbageholdelsesperiode inden for de 6 måneder, som kontrakten omfatter, højst må være 2 måneder. Mig bekendt er det sådan, at en graviditet varer lidt længere, omkring de 9 måneder, så jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvorledes det hænger sammen. Hvordan har man regnet sig frem til det?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er ikke noget, man har regnet sig frem til. Det er et forsøg på at balancere forskellige hensyn over for hinanden, nemlig tvangstilbageholdelse, som er et meget, meget stærkt indgreb, over for risikoen for tilbagefald. Og så er det jo en vurdering af, at hvis man bruger disse plukvise tilbageholdelsesinstrumenter, må man tro på, at man også kan bringe den gravide i en situation, hvor vedkommende selv forstår og tager ansvaret for sin egen graviditet.

Men det er ikke eksakt videnskab, og det er jo præcis det forhold, at det ikke er eksakt videnskab, der gør, at det er meget, meget fornuftigt, at vi nu gør det her i en forsøgsform og siger: Der er nok noget om snakken, at det kan være værdifuldt at give sådan et instrument. Nu skaber vi mulighed for det, vi ser nogle konkrete eksempler på det, så høster vi erfaringerne, og så kan det da godt være, at det her hjemmelsgrundlag over tid skal præciseres.

Jeg kan i øvrigt bekræfte, at det er sådan ca. 9 måneder, en graviditet varer – det er også, hvad jeg har lært i skolen.

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

Det er godt, at ministeren har lært det i skolen i hvert fald. Men han har, så vidt jeg ved, nok også lært det på hjemmefronten, da jeg ved, at han selv har nogle eksemplarer.

I forslaget står der også, at det i langt de fleste tilfælde kun vil være nødvendigt at tilbageholde